

af, at en Forbindelse mellem Syd- og Vestbanen tilveiebringes fra Næstved til Ringsted. Efter Indbydelse overværede jeg i Sommeren 1879 et Møde, som — jeg tror det var den 10de Juli — blev holdt i Julebjerg angaaende en Forbindelsesbane mellem Syd- og Vestbanen. Flere agtede Medborgere havde sammenkaldt dette Møde, og det var temmelig fuldtaligt besøgt; men uden at komme nærmere ind paa de Forhandlinger, som der fandt Sted, hvortil der her neppe vilde være den rette Plads, skal jeg dog sige, at jeg modtog det Indtryk af disse Forhandlinger, at idetmindste de Mand, som der vare tilstede — og der syntes at være Repræsentanter tilstede fra mange forskellige Egne — ikke interesserede sig synderlig for at faae en Bane fra Næstved over Julebjerg til Slagelse. Dette fremgik efter min Opfattelse saavel af de faldne Udtalelser som ogsaa deraf, at da der var Spørgsmaal om at vælge en Komite for at beskæftige sig videre med at overveie denne Sag, blev det kun med et temmelig ringe Flertal vedtaget, overhovedet at vælge en saadan Komite. Som bekendt blev der senere, nemlig den 3die Juni 1881, afholdt et Møde i Ringsted, som ligeledes var meget talrig besøgt, og det er dette Møde, som det Andragende, der nu foreligger, skyldes, idet dette Andragende er udarbejdet af en paa dette Møde nedsat Komite. Jeg behøver ikke at erindre om, at dette Andragende har fundet særdeles stor Tilslutning i Befolkningen, og jeg tror ikke at feile, naar jeg siger, at man ogsaa paa Basis af dette Andragende har henvendt sig til den høitærede Indenrigsminister gennem en Deputation. Endelig er der i de seneste Dage, nemlig den 11te i denne Maaned, blevet afholdt et Møde i Skjelskør, som endel agtede Medborgere der havde sat sig i Spidsen for at sammenkalde angaaende denne Sag. Dette Møde endte ganske vist med, at man med et overveiende Flertal af de Tilstedeværende vedtog at støtte det af Regjeringen fremsatte Forslag om Anlæg af en Bane fra Næstved til Slagelse, men jeg tør sige, at det tillige fremgik af Forhandlingerne — saaledes som et vistnok særdeles paalideligt Referat udviser — at det — om jeg tør bruge dette Udtryk — kun var med et Suk, at man besluttede sig til at støtte det forelagte Regjeringsforslag. Det blev der fra mange Sider og uden nogenjomhelst Modsigelse udtalt, at Alle, som vare tilstede der, vistnok meget hellere vilde have en Ringstedsbane end den anden Bane, og naar man ikke destomindre troede, at man efter Omstændighederne burde støtte Regjeringens Forslag, saa var det, fordi man ikke mente, at der var Udsigt til at kunne faae det, man helst vilde have. Jeg har fremhævet disse Ting, fordi jeg tror derved at have godtgjort, at der saaledes fra mange Sider foreligger Vidnesbyrd om, at der dog i Virkeligheden fra Befolkningens Side kun findes

en meget ringe Tilslutning til det af Regjeringen forelagte Forslag om en Bane fra Næstved til Slagelse, men at man saa at sige fra alle Sider — idetmindste saavidt som jeg har kunnet overse det — hellere vil have en Forbindelse mellem Syd- og Vestbanen fra Næstved direkte eller indirekte til Ringsted og fra Skjelskør ligeledes til Ringsted. Naar der foreligger saa talrige og saa utvivlsomme Udtalelser fra den paagjældende Befolkningens Side om, hvad de lokale Interesser efter deres Mening fordrer — og det maa man vel antage er Noget, som den selv bedst forstaaer sig paa — og naar der tillige, ganske bortset fra de Dnsker, som ere fremkomne fra Befolkningens Side, maatte kunne være Spørgsmaal om, af Hensyn til det militære Standpunkt og af Hensynet til den gennemgaaende Trafik, endnu engang at tage under Overveielse, hvorvidt det dog ikke var hensigtsmæssigere at forbinde Vestbanen og Sydbanen ved en Bane fra Ringsted til Næstved end ved en Bane fra Næstved til Slagelse, saa forekommer det mig, at der ved en Veilighed som den, der her har frembudt sig, kan være Grund til at bringe dette paa Tale og til, saavidt ste kan, at foranledige, at en nøiagtig Overveielse kan finde Sted, hvortil der jo vilde være forpøget Veilighed, dersom det skulde hende — hvad jeg, som sagt, savner enhver Kundskab om — at det af Regjeringen forelagte Lovforslag ikke kunde ventes ført til Ende i denne Samling. Det er de Hensyn, som jeg nu har anført, som have bevæget mig til at fremsætte Forslag om, at det omtalte Andragende henvises til Indenrigsministeren, og jeg gjentager, at det glædede mig, at den ærede Ordfører begyndte med at anføre, at Udvalget heller ikke principielt havde Noget derimod, men at det kun var formelle Grunde, som havde bevæget Udvalgets Flertal til at indtage en anden Stilling.

Nielsen-Grøn: Skjøndt jeg godt veed, at der ikke i Dieblittet kan udrettes Noget derved, vil jeg dog ikke undlade at tage Ordet for Punkt 7, nemlig Andragendet fra Gaardeier Jens Clemensen i Hemdrup. Jeg gjør det af to Grunde, for det Første, fordi jeg har Interesse for Sagen, og for det Andet, fordi jeg kender denne Mand meget godt, og ogsaa hans Virksomhed; han er nemlig fra mit Fødestegn. Den høitærede Minister sagde, at Manden havde ikke aflagt nogen Prøve, og at man derfor ikke kunde give ham den attraaede Tilladelse. Det kan ikke med Sandhed siges, at denne Mand ikke har aflagt nogen Prøve. Er der Nogen, som ikke kan kaldes Kvaliteter, er der nogen uegamineret Mand, som har aflagt Prøve, saa er det netop ham. Han har, som de Herrer ville have set, Anbefalinger fra 7 Sogneraad, og man skulde da mene, at det er praktiske Folk, som forstaa at bedømme, om han har aflagt Prøve eller ikke. Han har nemlig kureret mange Krea-